

KS. PROF. DR HAB. HENRYK WÓJTOWICZ

CURRICULUM VITAE

Henryk Wójtowicz urodził się 16 sierpnia 1928 roku we wsi Januszno w Radomskim. Po ukończeniu III klasy w publicznej szkole jednoklasowej I stopnia w Janusznie przyjął 29 czerwca 1938 roku I Komunię św. w kościele parafialnym św. Barbary w Pionkach. Począwszy od IV klasy uczęszczał do szkoły publicznej najpierw nr 1, potem nr 2 w Pionkach, uzyskując w 1942 roku świadectwo ukończenia szkoły podstawowej. Do szkoły średniej uczęszczał w Pionkach i w Sandomierzu. W 1945 roku otrzymał świadectwo ukończenia II klasy gimnazjalnej na prowadzonych przez Zygmunta Białkowskiego tajnych kompletach w Pionkach, wydane przez Państwową Komisję Weryfikacyjną. W następnym roku zdał małą maturę w gimnazjum w Pionkach, a w 1948 roku w Sandomierzu uzyskał świadectwo maturalne w liceum typu humanistycznego. W latach 1948-1953 odbywał studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Rzymsko-Katolickim w Sandomierzu. Po zdaniu wszystkich egzaminów przewidzianych prawem kanonicznym otrzymał 31 maja 1953 roku święcenia kapłańskie z rąk biskupa Jana Kantego Lorka. Po przyjęciu święceń kapłańskich pracował przez dwa lata najpierw jako *vicarius substitutus* w parafii Bałtów (9 VII 1953–1 VIII 1953), następnie jako *vicarius cooperador* parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Radomiu i katecheta w kaplicy parafialnej (2 VIII 1953–21 VIII 1955). Po dwóch latach praktyki kapłańskiej, zgodnie z wolą biskupa, studiował w latach 1955-1960 filologię klasyczną w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Dyplom magistra w zakresie filologii klasycznej uzyskał 17 stycznia 1961 roku na podstawie pracy pt. *Funkcja stylistyczna porównań w „Iliadzie” ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania stylistycznego kondensacji porównań*.

Po studiach uniwersyteckich wrócił do Sandomierza i pismem Biskupa Sandomierskiego (*de mandato speciali* biskupa Walentego Wójcika) z dnia 22 lutego 1961 roku został powołany na stanowisko profesora Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu, w którym przez dziesięć lat (1961-1971) prowadził różne zajęcia dydaktyczne. Uczył języków klasycznych, języka niemieckiego, ekonomii politycznej, prowadził też seminarium alko-

hologiczne. Ponadto udzielał się duszpastersko: prowadził katechezę dla młodzieży szkoły zawodowej („szpulki”) w wymiarze 16 godzin tygodniowo oraz katechezę niedzielną, przewodniczył Mszy św. dla młodzieży z internatu w kościele Świętego Ducha i św. Michała, uczył śpiewu i liturgii młodzież zbierającą się w katedrze sandomierskiej, uczestniczył też w prowadzeniu rekolekcji zamkniętych w Domu Rekolekcyjnym w Sandomierzu. Wierny kapłańskiemu powołaniu przez całe życie aż do chwili obecnej udziela się w duszpasterstwie. Od 25 VI 1971 do 30 VI 1977 roku, przebywając u Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej w Nałęczowie, prowadził duszpasterstwo kuracjuszy w ich kaplicy. Kiedy zaś przeprowadził się do Pionek i zamieszkał w plebanii parafii św. Barbary (1 V 1977–11 VIII 1980), udzielał się w duszpasterstwie parafialnym, wreszcie od 10 VIII 1979 roku zamieszkując w swoim rodzinnym domu, pięknie położonym nad rzeczką i blisko lasu we wsi Januszno (ze stałym zameldowaniem, począwszy od 13 VIII 1980 roku, w Pionkach), pomaga swym rodakom w ich życiu religijnym, a od 18 XI 1987 roku stale udziela się w pracy duszpasterskiej w parafii Najświętszej Maryi Panny Nieustającej Pomocy w Zajezerzu. Solidne zaangażowanie w posługiwanie kapłańskie to jeden nurt życia ks. Henryka Wójtowicza. Jest on wielki, ale nie wyczerpuje zasług Księdza Profesora.

Drugi nurt Jego życia stanowi praca naukowa i dydaktyczna. Do niej starannie się przygotowywał i ją uprawia wciąż z młodzieńczym zapałem i niespożytą energią. I tak 1 października 1961 roku zostaje asystentem, a 1 października 1964 roku starszym asystentem I Katedry Filologii Klasycznej. W następnym roku, to jest 6 kwietnia 1965 roku, uzyskuje stopień naukowy doktora nauk humanistycznych, nadany uchwałą Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego na podstawie pracy pt. *Funkcja kompozycyjna porównań w eposach homeryckich*, pisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Jerzego Łanowskiego. Dnia 1 października 1965 roku zostaje adiunktem I Katedry Filologii Klasycznej, a 16 lutego 1973 roku II Katedry Filologii Klasycznej i od 1 października 1975 roku – starszym wykładowcą w tejże Katedrze. Dnia 11 września 1979 roku złożył kolokwium habilitacyjne w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu i otrzymał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie filologii klasycznej, nadany uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Toruńskiego na podstawie rozprawy pt. *Studia nad Nonnosem*. Uchwałę tę zatwierdziła 28 kwietnia 1980 roku Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów. Od 1 maja 1980 roku został ponownie adiunktem ze stopniem naukowym doktora habilitowanego II Katedry Filologii Klasycznej, a 24 września tegoż roku Senat Akademicki KUL powziął uchwałę o powołaniu go na stanowisko docenta w II Katedrze

Filologii Klasycznej, którą zatwierdził 21 kwietnia 1981 roku Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Dnia 14 września 1981 roku obejmuje kierownictwo II Katedry, a od 18 maja 1994 roku Katedry Filologii Klasycznej (Łacińskiej). Pełnił też funkcję kierownika Sekcji Filologii Klasycznej w okresie od 19 stycznia 1983 roku do 28 września 1987 roku oraz pełni ją ponownie od 29 września 1994 roku. Z dniem 1 kwietnia 1992 roku został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w II Katedrze Filologii Klasycznej KUL. Jest członkiem wielu Towarzystw Naukowych: od 1965 roku członkiem współpracownikiem, od 1982 roku członkiem korespondentem, a od kilku lat członkiem czynnym Wydziału Historyczno-Filologicznego Towarzystwa Naukowego KUL, od 1983 roku członkiem korespondentem I Wydziału Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, w latach 1977-1991 członkiem Sekcji Historii Botaniki w Instytucie Historii Nauki, Oświaty i Techniki PAN w Warszawie, a od 4 marca 1991 roku członkiem Komisji Historii Nauk Przyrodniczych przy Komitecie Historii Nauki i Techniki PAN w Warszawie, od 1961 roku członkiem Polskiego Towarzystwa Filologicznego Oddziału Lubelskiego, od 1984 roku przewodniczącym Sekcji Filologicznej przy Komisji Episkopatu do Spraw Nauki Katolickiej (w latach 1966-1971 przewodniczącym Sekcji Języka Łacińskiego przy tejże Komisji), od 1988 zastępcą przewodniczącego PTF Oddziału Lubelskiego. Pełnił różne inne funkcje społeczne. Był kuratorem Koła Naukowego Studentów Klasyków KUL (1974-1980), przewodniczącym Wydziału Historyczno-Filologicznego TN KUL (1984-1989), sekretarzem Rady Wydziału Nauk Humanistycznych (1980-1983), sekretarzem Senackiej Komisji do Spraw Nauki KUL (1983-1984). Brał też udział w posiedzeniach zespołu przy Biurze Reformy Szkolnej MEN w Warszawie (8 IX 1992 oraz 5 XI 1992) dla opracowania podstawy programowej języka łacińskiego i kultury antycznej dla uczniów liceów ogólnokształcących. Od 18 kwietnia 1994 roku przewodniczy Komisji TN KUL do Badań nad Antykiem Chrześcijańskim przy Wydziale Historyczno-Filologicznym TN KUL.

Prowadzi badania nad eposem greckim, starożytnym przyrodoznawstwem greckim, literaturą wczesnochrześcijańską, stylistyką łacińską i grecką, czego wynikiem są monografie i artykuły, tłumaczenia i opracowania, recenzje i hasła encyklopedyczne oraz streszczenia i sprawozdania. Opublikował wiele pozycji, w tym 3 książki: *Funkcja kompozycyjna porównań Homera* (Lublin 1971), *Antologia modlitwy patrystycznej* (Sandomierz 1971), *Studia nad Nonnosem* (Lublin 1980). Uczestniczył i przewodniczył w różnych zjazdach, sympozjach, spotkaniach naukowych, w których wygłaszał odczyty naukowe

i popularnonaukowe¹. Pod jego kierunkiem powstało dwadzieścia prac magisterskich² oraz jedna praca doktorska³. Recenzował też jedną pracę doktor-

---

¹ Na przykład: 11 X 1963 roku w Lublinie na Walnym Zgromadzeniu PTF referat nt. *Struktura porównania homeryckiego*; 29 VI 1964 roku w Toruniu na Walnym Zgromadzeniu PTF referat nt. *Humanizm Homera*; 22 XI 1978 roku w Wyższym Seminarium Duchownym w Nysie odczyt nt. *Modlitwa w religii greckiej oraz Znaczenie łaciny*; 6 VI 1983 roku w Szewnej odczyt nt. *Religie grecko-rzymskie*; 17 X 1983 roku w Szewnej odczyt nt. *Demokracja ateńska*; 9 I 1984 roku w Szewnej odczyt nt. *Gościnność w starożytności*; 30 I 1984 roku w Pionkach odczyt nt. *Gościnność w starożytności grecko-rzymskiej i chrześcijańskiej*; 16 IX 1984 roku w Radomiu odczyt nt. *Gościnność homerycka*; 24 IX 1984 roku w Lublinie na Walnym Zgromadzeniu PTF referat nt. *Mistycyzm rzymski*; 21 X 1984 roku w Radomiu odczyt nt. *Gościnność ewangeliczna i chrześcijańska*; 18 XI 1984 roku w Radomiu odczyt nt. *Nauka św. Augustyna o wierze*; 20 I 1985 roku w Radomiu odczyt nt. *Zadania rodziny w nauczaniu św. Jana Chryzostoma*; 21 X 1985 roku w Pionkach, w Klubie Inteligencji Katolickiej odczyt nt. *Nadzieja w postawie ludzkiej według Tertuliana*; 30 IV 1986 roku w Pionkach (KIK) odczyt nt. *Życie duchowe u św. Grzegorza z Nysy*; 14 V 1986 roku w Pionkach (KIK) odczyt nt. *Zadania rodziny chrześcijańskiej w nauczaniu św. Jana Chryzostoma*; 6 V 1987 roku w Pionkach (KIK) odczyt nt. *Nauka św. Augustyna o wielkim sakramencie miłości*; 5 III 1991 roku w Dęblinie, w 6 Szpitalu Wojska Polskiego odczyt nt. *Gościnność u Homera*; tamże 9 IV 1991 roku odczyt nt. *Etyka lekarska starożytności. Przysięga Hipokratesa*.

² Prace magisterskie na Sekcji Filologii Klasycznej pisane pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Henryka Wójtowicza: A. M a l i n o w s k i, „Acta Martyrum” (Wstęp, przekład, komentarz), Lublin 1981, ss. XV + 123; D. K o s i o r, *Koncepcja człowieka u Seneki Młodsze*, 1982; E. W i e l k o s i e l e c, *Firmicus Maternus. „De errore profanarum religionum”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1982; E. A d a m c z y k, *Cyceron jako mąż i ojciec w świetle swoich Listów*, 1983; M. A d a m c z y k, *Caius Iulius Caesar (?)*. „Bellum Alexandrinum”. Wstęp, przekład, komentarz, 1983; M. B a b i Ń s k i, *Actio i contemplatio w prozie Seneki Młodsze*, 1983; ks. P. W i e t r z y k o w s k i, „Praedestinatus”. Wstęp, przekład, komentarz, 1983; B. B a l c z u s, „Libertas” u Seneki Młodsze, 1984; ks. S. S o j k a, *Actio i contemplatio u Grzegorza Wielkiego*, 1984; ks. M. S z o s t a k, *Ildephonsus Toletanus. „De cognitione baptismi”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1984; L. K r u s i Ń s k i, *Znaczenie wyrazów „fides” i „fidelis” w traktacie Augustyna „De Trinitate”*, 1984; E. K r y c h, *Symplicjusz. Listy*. Wstęp, przekład, komentarz, 1985; E. N o w a k, *Gelasius. „Adversus Andromachum contra lupercalia”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1985; B. P o n i a t o w s k a, *Ambroży. „De institutione virginis”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1986; ks. W. Z i e l o n k a, *Patryk. „Epistula ad milites Corotici”*, 1987; ks. J. E d l i n g, *Znaczenie i użycie słów „revelatio” i „revelare” w biblijnych cytatach św. Augustyna*, 1988; ks. G. N o w a k, *Foebadius. „Contra arianos”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1988; U. S t o j a Ń s k a, *Ildephonsus Toletanus. „De itinere deserti”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1988; ks. J. O l s z o w s k i, *Św. Ambroży. „De apologia prophetae David ad Theodosium Augustum”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1991; ks. J. T a r g o s z, *Ildephonsus Toletanus. „De virginitate perpetua sanctae Mariae confessio”*. Wstęp, przekład, komentarz, 1991.

³ M. B a b i Ń s k i, *Argumentacja retoryczna w pismach apologetycznych Tertuliana*, Lublin 1994.

ską powstałą w Katedrze Filologii Klasycznej UMK w Toruniu i uczestniczył w obronie tejże pracy⁴.

Obecnie przygotowuje do druku ogromne dzieło Teofrasta z Eresos *De causis plantarum* (tytuł łaciński) oraz dzieła jednego z najwybitniejszych poetów chrześcijańskich Seduliusza.

Kapłańskie zaangażowanie ks. prof. dra hab. Henryka Wójtowicza docenił biskup sandomiersko-radomski dr Edward Materski, mianując go 29 kwietnia 1986 roku kanonikiem Kapituły Katedralnej Sandomierskiej, a Ojciec święty Jan Paweł II, mając na uwadze zarówno jego naukowe jak i duszpasterskie zasługi dla Kościoła, mianował go swoim kapelanem honorowym.

W świadomości swoich uczniów zapisuje się ks. Henryk Wójtowicz jako profesor i przyjaciel, cieszący się autorytetem, uznaniem, szacunkiem i miłością, a w historii nauki polskiej – przede wszystkim jako wybitny znawca Homera i miłośnik dzieł Ojców Kościoła.

Oby Dostojny Jubilat cieszył się zdrowiem (w 1994 roku poważnie chorował, obecnie – jak twierdzi – tryska zdrowiem) i zdołał jeszcze napisać dużo ciekawych rzeczy i dokonać wielu protoprzekładów na język polski pism Ojców Kościoła.

Ks. Augustyn Eckmann

---

⁴ W. A p p e l, *Komentarz krytyczno-egzegetyczny oraz przekład poematu Pseudo-Orfeusza „Lithika”*, Toruń 1984.